

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. *Matará, refsafolk på*Fylke: *Nordalands*Tilleggsspørsmålnr. *Sil no 36*Herad: *Grunn*Emne: *Matará refsafolk på*

Bygdelag:

Oppskr. av: *Jon Haukanes de.*Gard: *Haukanes*(adresse): *Folkedal*G.nr. *124* Br.nr. *1*

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Det er eiga røynsle. U 35 år gammel
fr. Karv ovenfor Klett i bygdi*
- B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

I samarbeid med andre *h. d.* skurfolk i åkeren eller slattekarar i eng eller utmark kunde dei gjere ymse prestar med ein som dei dykte tok ~~verde med~~ ~~hol~~ eller var doven under fellearbeidet. I kornskuren tok dei kvar sin teig i åkeren, skar rardakkeri som det heiste. Var det då nokon som ikkje fylgde med dei andre i å skjera korn, men kom etter sine, so holme dei han eller henne, so harv eller kom til å stå att aleina med ein holme i åkeren. Side mannen skar ein teig to røyver i hennar teig, so ho stod att med ein teig aleina. Dette var holmen, dei kalla. Dei byrja alltid å skjera kornskuren ovenfra og nedover, etter som han hadde. Heldt dei ikkje fyl med dei andre med teigen sin, enten det var kvinne eller mann, og det var labskap som låg til grunn, var det ho holma.

Likeins var det med slatten. Var ein slattekar etter dei andre i arbeid, holma dei han til mero å dei andre

måkar i pelsa
folk på

II.

Å slå kjevarond.

Var det nokon, som slo farvidina
millom 2 grannar, so sette den sist
som sloflina att ei rond med gras,
som dydeleg syntse at den som fyrst
slo, hadde slege forbi bytedlind. Folk
lo at dette, utan at ha sa noko med
grannen. Dei slo sjeldan kjevarond utan
at naboen hadde gjort det fyrr. For
framtidē passa kan seg. Sak var dermed
avgjort dei millom.

Folk som gikk ut på vitjingjole
da kalla dei jolagris.

Det var ein ungdom, som
ikkje tok av seg hatten og helsa
jolaklokko som skikk var. Dei yngre
brorner hlagde han då dei kom heim, og
han fekk då denne karbe skjenn og forme-
ning: "Aygst tao deg Lars, torsk ma kyrkjes!"